

TRENDING: NASILJE DRŽAVE NAD POJEDINCEM: Šta joj moramo dozvoliti...

ANALIZIRAJ.BA

MEDIA WATCHDOG

[Analize](#) [Komentari](#) [Medijska i informacijska pismenost](#)
[Fake&Spin](#) [Vijesti](#) [\(V\)lažne vijesti](#)

Prvi put terorist, drugi put Guru

Šta sve mora preživjeti stranac u Indiji i
kako se nositi s neslućenim
administrativnim preprekama?

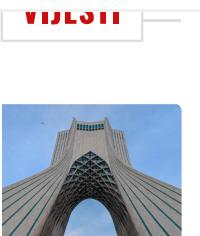
Autor **Sabahudin Hadžialić** | Jan 30, 2022

Foto: Sabahudin Hadžialić

Like 6 Share

U zemlji u kojoj ne plaćam vodu i odvoz smeća
ponekad se osjećate kao u onoj dobroj staroj
komunističkoj priči “svakome prema potrebama

VIJESTI
U IRANU
UHAPŠEN
O 17 LJUDI
ZBOG
ŠALJIVIH
VIDEOŠNI
MAKA NA
DRUŠTVEN
IM
MREŽAMA

ANALIZIRAJ.BA |
JAN 29, 2022

**S
L
O
B
O
D
A
M
E
D**

J A B I T Ć E U F O K U S U Č E Š K O G P R E D S J E D A V A N J A V I J E Ć E

i od svakoga prema sposobnostima". Međutim, Indija je nešto sasvim drugo. Moja potreba jeste voda, kao i svakoga drugog živog bića, no u Indiji voda nije dobra za piće. Ipak, kod mene je ta potreba nadrasla 80 % živih bića u ovoj zemlji, jer u mom kvartu, Ravet, dijelu Pune, ona jeste za piće. A smeće, kao i svugdje na svijetu, "šarene pilule za lilule" i velike plastične kante za smeće uz Komunalno koje ih na vrijeme odvozi. A zbog čega ja ne plaćam i još pri tome čak ne trebam ni nositi do navedene plastike, već samo u zavezanoj vrećici ostavim pred vratima stana, po odlasku na posao i kada se vratim vrećica više nije tu. A terorizam i Guru, kakve to veze jedno sa drugim ima? Itekakve, ako si držan dva sata po odlasku, na aerodromu, bez pasoša, u 2 x 2 metra prostoriji, dok te na povratku tretiraju kao Gurua, maltene. No, eo ipso...da krenem.

Voda kao suština

Predrasude ponekad istinite postaju. Mada su kao teorije zavjere. Većina se istopi bez suočenja sa istinom. Suštine. Naime, prije dolaska u Indiju saznadoh surfajući da voda nije baš za piće u Indiji, a čak i da postoji mogućnost zaraze od malarije i da se preporučuje vakcinacija, prije polaska, sa vakcinama protiv Hepatitisa A i B, tetanus, tifus (na zvaničnoj stranici MVP BiH, pristupio 29. januara 2022.). A ja dođoh 24. septembra 2021.g. I ništa ih ne poslušah iako me kćerka snabdjela sprejom protiv komaraca, nijedan me, iako sam u području gdje su oni prijemčivi (blizina mora, rijeka koja teče kroz centar grada, temperature od 24 do 33 do sada), još nije krivo pogledao, a kamoli ugrizao. No, da krenemo ka suštini. Ka vodi. U blizini moje zgrade, u Swaraaj Aveniji, kako rekoh, u Ravet/Pune, Indija, nalazi se veliki rezervoar za vodu koji prikuplja kišnicu, čistu kao rosa. Ta ista voda nama dolazi u cijevima, besplatno,

M
E
V
R
O
P
S
K
E
U
N
I
J
E

A
n
al
iz
ir
aj
.b
a
|
Ja
n
2
8,
2
0
2
2

kako za piće (mada je ja koristim samo za kuhanje, a da sam je probao – jesam – i živ sam, kao što vidite), ali i za tuširanje. Iako posjedujem bojler, novi, tek ugrađen po mom dolasku, ni jednoga trenutka ga nisam uključio. Ispravka krivog navoda. Jesam jednom, da probam da vidim kako radi. I umjesto 404 IR (oko 10 KM) struje mjesečno dobih 750 IR (oko 18 KM). No, nije struja razlog zbog čega ne koristim bojler. Kvaka je u tome da, ako malo dulje pustite, možda nekih 15 sekundi, vodu da teče na tušu, ona postaje sve toplija i toplija, i toliko topla, da ne kažem – vruća, da morate odvrnuti i drugu česmu da je rashladite. E, sada mi, još uvijek, nije jasno, kako to da iz rezervoara dolazi topla voda (toplota mi je jasna jer je cijeli dan pod temperaturom do 30 i zbog toga je najbolje kupanje obaviti uvečer a ne prije odlaska na posao, ujutro, jer se hlađi, što mi je uvijek bio slučaj do dolaska ovdje) istim cijevima, kao i hladna, koja se dijeli na jednoj česmi na dva dijela. Bilo kako bilo, meni je dobro. Vodu ne plaćam, a ni struju više nego što moram. Koristim je prema sposobnosti, vlastitoj, a dobijam prema potrebama, ponovo, vlastitim. Ko pomenu komunizam?

Smeće ad astra

Ljudi su najveći proizvođač smeća na planeti Zemlji. Toliko smo “prljavi” proizvođači da već u okeanima postoje otoci smeća nastali od naših plastičnih, nerecikliranih proizvoda. I smeće proizvode svi. Tu nema razlike, siromašne ili bogate zemlje. Razlika je u tome kako se ko odnosi prema tome. U Indiji se godišnje proizvede 960 miliona tona smeća. Eh, i u tome je puna kontrasta, od divljih deponija i sve do “zelenog” grada kao što je ovaj, moj, Pune. Pišem o onome što vidim i znam, a ne o onome što sam čuo u mahalarenju, što je običaj u

N
A
O
R
U
Ž
A
N
I
T
A
L
I

bosanskohercegovačkom, pardon, balkanskom novinarstvu.

Dakle, smeće odlazi svako jutro, ako ga proizvedem toliko da napuni vrećicu, svako jutro. I ne plaćam ga. Zbog čega? Ne znam i ne želim da znam. Struju plaćam, jer svaki mjesec mi dolazi račun, a račun za smeće mi je poklon ovog grada i ove države Maharahstra. Kao i svaki, Balkanac, šutiš dok ne “dotjera cara do duvara”. A da pitao, jesam. Zbog toga i velim ne želim da znam. Na upit ka gazdarici, kada dolazi račun za smeće, ona je samo rekla, to ne dobijamo. Ja dalje nisam pitao. Jer nauk je, što više pitaš to si više donji. Dakle, balansiram, još uvijek.

Tanka je linija između ljubavi i mržnje

I dolazimo do esencije iz naslova ovoga teksta, odnosno kako je moguće biti trećeg novembra 2021. tretiran kao terorista a već 17. januara 2022. kao Guru. Da pojasnim ovo drugo, jer danas svi znamo šta je terorizam, dok je Guru i dalje nepoznanica nama Evropljanima. U Indiji Guru je mentor, vodič kroz život dok mnogi, čak i neki od mojih studenata imaju svog Gurua kao vodiča. Izuzetno se cijeni i to je duhovni učitelj, ne samo u hinduizmu, sikhizmu i tantričkom budizmu. Doći ću i do toga. Da krenemo *in medias res*.

Zbog nedovoljne snalažljivosti, a imajući i mene, kao jedinog stranca na univerzitetu, administrativni odjel (akademski odjel je sasvim druga priča i zbog njih sam, dragih kolega sa faksa – Anjanija, Swapnila, Sheeve, Sandeepa, Kumuda i Amira i ostao poslije navedenog ponovno apliciravši za eFRRO – dozvola za radni boravak za stranca) DYPIU je napravio niz nenamjernih (zbog neznanja) ali i namjernih grešaka, zbog vlastite gluposti da ne nauče. Grešaka po mene veoma opasnih.

a
|
Ja
n
2
8,
2
0
2
2

N
O
V
I
N
A
R
K
A
I
S
P
I
S
A
T
E
L
J
I
C
A
I
Z
V
A
R
E
Š
A
S
A

Po dolasku u Indiju, oprostite, prije dolaska u Indiju (14 dana prije) dostavio sam email nadležnoj osobi iz Administracije (ne Zamjeniku rektora, Prof. Dr. Prabat Ranjanu, koji je čovjek koji me cijeni i poštuje, a prvi je čovjek DYPIU, već osobi čije ime ne vrijedi pominjati, nije vrijedan toga) koja je trebala delegirati zadatak onima ispod sebe, što i jeste, ali se ispostavilo da je kriva osoba dobila zadatak. A zadatak je bio da sam im prenio informaciju koju dobih iz Ambasade Indije u Beogradu (trebao sam ići u Budimpeštu, ali je Zamjenik rektora, uvaženi Prof. Dr. Prabhat Ranjan znao ambasadora tamo, pa su prenijeli moj dosije iz Mađarske u Srbiju, kako bih smanjio troškove puta) da se dozvola radnog boravka mora srediti u roku od 14 dana, po dolasku u Indiju. Ja dobih vizu (radnu) na 12 mjeseci, ali viza je jedna stvar, a obaveza poslodavca za radnom dozvolom je sasvim druga. Međutim, očito je da ništa i nigdje nije savršeno i da postoje ljudi koji uče uz rad, osnovne, vlastite obaveze. Da pojasnim, po dolasku nikoga ne znadoh ovdje i zaista su mi izašli u susret iz vrha univerziteta, obezbijedili sedam prvih dana besplatan smještaj u hotelu, a drugih sedam dana 50/50 plaćanje smještaja, dok ne nađem stan. A i vozača imadoh tih 15 dana, sa autom na raspolaganju. Međutim, kada je u pitanju konkretna obaveza radnog dijela administracije, koju su sami preuzeli da mi "olakšaju" registraciju i to brzo obave, desilo se sasvim suprotno. Što bi mi rekli, "nemoj me više braniti", molim te i "ne pomaži mi". Jednostavno nisu znali raditi svoj posao.

I to nisam ni znao, čekajući, beznadežno da mi dostave eFRRO document pred odlazak za Sarajevo, prvi put od dolaska, prvog novembra 2021. I niko me nije obavijestio o mojim obavezama oko eFRRO, jer su oni, ponavljam, oni preuzeli, obavezu da to urade. Sve. I šta se

desilo? Po dolasku na aerodrom u Mumbaiu, bez problema sam čekirao kartu, preuzeo je i krenuo ka graničnoj polici na provjeru pasoša (to je kod njih pod patronatom Imigracionog ureda). Ljubazna mlada žena je pogledala moj pasoš, prateće dokumente, rekavši mi da sačekam da dođe kolega, jer je danas njen prvi dan na poslu, radi nekih pojašnjenja.

Njen kolega, u pratnji druge dvojice je došao do mene. Normalno obućeni ljudi, u odijelima, bez kravata, što je ovdje (kao i u Iranu, sic!) običaj, odveli su me u malu prostoriju iza pasoške kontrole. Uzevši mi pasoš. Još je bilo dva sata do polijetanja aviona za Dubai gdje hvatam *connecting flight* za Sarajevo (ukupno 10 sati leta, uz, u najboljem slučaju, čekanje od dva sata u Dubaju, mada mi se jednom desilo i 14 sati, no to je za drugu priču i drugu reportažu) tako da sam mislio (i pogrešno, mislio, naravno) da se radi o nekoj proceduri koju moraju stranci zadovoljiti (pogotovo strani uposlenici u Indiji) kada prvi put izlaze iz Indije.

No, ne lezi vraže, poslije tridesetak minuta strpljivog čekanja, upitah gospodina koji me je “priveo” do kada će čekati, jer moram na avion. Već je prvi poziv bio za dolazak na *gate*. Odgovor je bio: “Budite strpljivi gospodine, uskoro će sve biti riješeno”, da bi za tridesetak minuta stigao šef rekavši mi da još nemam eFRRRO dozvolu i da ne mogu napustiti Indiju bez toga. E, sad, možete misliti šta mi je sve kroz glavu prošlo (od toga da niz vodu ode 1.600,00 KM za povratnu kartu i do toga da me niko nije obavijestio o tome, pred polazak, a nije da nisam pitao, kako lokalnu policiju, tako i moje iz administracije). “No”, ipak reče, “sačekajte još malo”. Da bi se vratio, 15 minuta pred treći poziv rekavši da moram platiti 5000 IR (120 KM) kazne (valjda su mi izašli u susret vidjevši da sam ozbiljan, i professor, ili su htjeli

R
I
P
O
K
R
E
Ć
U
P
R
O
T
E
S
T
E
U
2
8
G
R
A
D
O
V
A
Z
B
O
G
U
B
I
S
T
A
V
A
K

novac, nikada neću saznati, jer nisam dobio kopiju dokumenta koji sam im potpisao). Srećom, imadoh toliko gotovine kod sebe. Po realizaciji toga, vratili su mi pasoš i ja sam, a ono fakat, kao u filmovima, kao posljednji putnik “uletio” u avion, poslije posljednjeg poziva, ni ne znajući da nije kriva Vlada Indije već neznanje moje administracije, sa univerziteta.

Ko god da im prevede ovo slobodno može reći da u ovom trenutku nimalo ne krivim Vladu Indije već nesposobnost jednog dijela administracije koja vlastito neznanje krije pozicijom na kojoj se nalazi (poznato, zar ne, Bosna i Hercegovino moja, divna mila...).

Zbog čega? Nisu mi rekli da ne smijem izaći iz Indije dok se procedura oko registracije dozvole za radni boravak ne završi, a ja, naivni Balkanac, vjerovao da je i administracija na DYPIU ista kao i akademski dio tima, koji je profesionalno usmjeren visokom obrazovanju, radu na inovacijama u nastavi i, zaista, student kao najjača karika, je tu. I, naravno, da su me kaznili na izlasku iz Indije jer nisam poštovao odluke Vlade za strance. Da sam znao, ni išao ne bih, jer sam mislio da će mi se isto desiti na povratku. Međutim, kasnije, kada sam po povratku, 13. novembra bez problema ušao, to me podsjetilo na pjesmu starih dobrih The Eagles – “Hotel California” gdje možeš ući, ali izaći nikako.

I kada dođoh na univerzitet već imadoh namjeru razdužiti kancelariju, uraditi oproštajno predavanje studentima, kada dode do promjene. Prvo, već održao oproštajni sastanak sa Zamjenikom rektora i direktorom Škole za medije i novinarstvo, održao posljednje predavanje sa studentima, i par dana pred odlazak (već ranije bukirah kartu za redovni odmor, spremivši se da “halalim” povratnu),

O
L
E
G
A
A
n
al
iz
ir
.b
a
|
Ja
n
2
7,
2
0
2
2

promjene. Prvo, studenti poslali delegaciju da razgovaraju sa mnom da ostanem, a ja im objasnih da nije do mene već do Vlade Indije – ne daju mi dozvolu za boravak. A to i rekoh nadležnim iz akademske zajednice DYPIU sve dok ne saznah da nije do Vlade Indije već do neznanja moje, domaće, DYPIU administracije.

Tada moj mlađi kolega, Asistent professor, Swapnil Jogi reče: “Profesore, ne može. Vi ne možete ići. Mi vam ne dozvoljavamo jer imamo još dosta toga naučiti od vas. Ja ču vam lično pomoći.” I jeste, po mom pristanku, a zašto da ne, imam vizu na 12 mjeseci, plaćenu, da ne propadne, nekoliko projekata istraživačkih, dok sam tu isplaniranih, da ni oni ne propadnu. A i ekipa je *cool*, moja, fakultetska, sve do jednog. Od poštovanja prema Senior profesoru do studenata koji su za mene otkrovenje predanosti i rada. Od njih 60 sa godine, samo sam osam) oborio, a od toga četvoro se nikada nije pojavilo na predavanjima. To su oni što plate školovanje i misle da su time sve završili. Toga ima svugdje na svijetu. To me podsjeti na studenta iz Afrike u Italiji, kojeg sam obarao pune dvije godine na Master studiju u Rimu, dok i sam nije, kao i ja počeo udarati u klin, a ne u ploču. Nećete vjerovati, taj student je i dan danas sa mnom u kontaktu uz zahvalnost. Za znanje koje je stekao.

Dakle, meni je bilo potrebno samo devet dana da dobijem, po ponovnoj aplikaciji, radnu dozvolu – eFRRO od Vlade Indije. Sve ono što su mi obećali a nisu uradili, neznaćice iz moje administracije za dva mjeseca, ja, stranac, uradih za devet dana. A pomoć mladog kolege Swapnila Jogija je bila da razgovara telefonom, poslije aplikacije koju sam završio online s nadležnim policijskim uredom (radi lakše komunikacije) u moje ime i da me odvezе do lokalne policijske stanice na vizuelni razgovor.

NAJČITANIJЕ

A tamo njih osam ustaje i iskazuje čast profesoru strancu i kaže da nema potrebe da dolazim ponovo. Sve je završeno. No, to nije bilo sve. Početkom godine, a prije završnih ispita u januarskom roku, bijah u BiH i bez problema odoh sa istog aerodroma kao i onomad, kada bijah zadržan, dok sam, na povratku, 17. januara doživio zaista VIP tretman od strane službenika granične policije. Kada je, uvidom u moj eFRRO video da piše "Profesor", čovjek je ustao, udario pečat u pasoš rekavši: "Dobrodošli nazad, profesore. Vi ste za nas Guru."

This is the end, my only friend

Priča još ne završava, jer po povratku mučenje zvano DYPIU administracija se nastavlja. Kao za eFRRO, tako su i za PAN karticu (poreska kartica) ponovo tražili da popunim dokumente koje sam popunio još 20. oktobra kod prve aplikacije. Zbog čega? Jer je ponovo neznanica iz Administrativnog odjeljenja popunio formular plavom penkalom, umjesto crnom. I nikakvog izvinjenja, ništa. Ja naravan, kakav sam, ništa ne rekoh. Ponovo, lično popunih formular i ponovo dadoh, prije par dana, tri fotografije. I uz pomoć mog dragog kolege Swapnila Jogija koji me podsjeća na mene iz njegovih godina (37) nazvah agenta koji radi na predmetu. Da bi nam on i rekao: "Uobičajeno je da se PAN kartica dobije za osam dana. Ne brinite." Eo ipso, devet, pardon osam dana za nešto što ovim mojim domaćim treba i do tri mjeseca. I opet ne urade kako treba.

Ništa neću govoriti. Samo neću potpisati novi ugovor kada ovaj istekne, avgusta 2022.g. Nudili su mi pet godina na početku, a ja kao da znadoh šta će biti, rekoh, hajde prvo godina, da vidimo kako sve ide. A i daleko je, brate. Neznanja imam i kod kuće u BiH koliko hoću, a koga nema bez njega se može. Jedino mi je žao

**ŠTA TO
BAZDI U
MIRISN
OJ OAZI
DEMOK
RACIJE?**
Ozren Kebo |

16.01.2022

**K
A
K
O
V
A
M
D
A
N
A
S
Z
V
U
C
I
I
Z
J
A
V
A
Z
O
R
A**

studenata i dobre raje, akademske. Ovdje. Zdrav odnos ima sa njima. Kolegijalno profesorski.

Podijeli:

< PRETHODNI

U Iranu uhapšeno 17 ljudi zbog šaljivih videosnimaka na društvenim mrežama

SLJEDEĆI >

NASILJE DRŽAVE NAD POJEDINCEM: Šta joj moramo dozvoliti, a šta nije njeni nadležnosti?

N
A
M
I
L
A
N
O
V
I
Ć
A
D
A
J
E

...

[Analiziraj.ba](#) |

14.01.2022

S P E C I J A L N O I Z D A N J E G L A S A S R P S K E : K A K O U S M I N K A T I

Srđan Puhalo |

13.01.2022

ŠTACENAMCINJENICEKADIMAMOHIPERBOLU

Zarfa Hrnjić

Kuduzović |

12.01.2022

ŠTASEDEŠAVASPORTALIMA
· VIŠEPAZNJEPRIVUČETV

...

Ozren Kebo |

07.01.2022

Gradani u regionu uz TV dva sata duže nego ranije

13.04.2020

**Moja
Indija
(VII):
Proble
mi koje
još
uvijek
varim,
ali i
hladim**

23.01.2022

**NOVA
POSRN
UĆA
MILOM
IRA
MARIĆ
A:
“Ćirilic
a” se
brani
genocid
om**

29.06.2019

**Dekons
trukcija
ajvar-
naciona
lizma**

30.07.2020

Impressum

Copyright © 2020 All rights reserved. Designed & Developed by Analiziraj.ba